

tage den i samme indstubte Mellemfætning „forfaavidt Forbrydelsen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf“.

Den ved en større Mængdes forenede Optræden kvalificerede Opsætsighed imod den offentlige Myndighed kan i sit Væsen være af høist forskjellig Beskaffenhed, eftersom der blot er Tale om en uden Plan eller egentlig Hensigt sammenstimlet eller ved tilfældige Omstændigheder samlet Hob, der først kommer i Strid med Dyrighedsmagten eller viser Opsætsighed imod samme derved, at den ikke efterkommer Dyrighedens, til Opretholdelse af Ordnen og Forebyggelse af dens Forstyrrelse, sigtende Paalæg om at bortfjerne sig, eller det er den forsamlede Mængdes Hensigt i Forening at vinge Dyrigheden til at foretage eller undlade en Handling eller i Forening at vise voldsom Modstand imod Udførelsen af en af Dyrigheden truffen Bestemmelse. Det er denne bestemt opsætsige Hensigt, der kvalificerer den i Udkastets § 99 omtalte Forbrydelse, som i Almindelighed vel kan henføres under Benævnelserne Opstand, og forsaavidt har man meent rettest at behandle alle de derhenhørende Tilfælde under Et, uagtet det er ganske vist, at denne Opsætsighed imod Statsmagten eller den offentlige Myndighed igjen kan være af væsentlig forskjellig Charakter, eftersom det er en mere eller mindre tilfældig tilstedekommet, eller dog i et andet maatte fuldkommen lovligt Siemed forsamlet, Mængde, som paa et eller andet Punkt, i en eller anden Anledning, paa Stedet forener sig om med Magt at trodsse eller sætte Modstand imod Dyrigheden, eller det er en mere eller mindre organiseret Mængde, der ifølge en forud lagt Plan vil, indenfor visse Grændser, skabe en Magt imod den rette Stats- eller Dyrighedsmagt og paa et eller flere, mere eller mindre vigtige, Punkter vil fremvinge sin Villie istedetfor Lovens eller de rette lovlige Myndigheders Villie. Denne sidste Opsætsighed, Opstanden i egentlig eller snevrere Betydning, kan endogfaa fra en vis Side betragtet nærme sig Begrebet om Oprør, men der bliver dog stedse den grundvæsentlige Forskjel, at Opstanden efter sit Begreb ikke, saaledes som Oprøret, gaaer ud paa en Omstyrrelse eller For-

andring af Regjeringsmagten eller Forfatningen. De Tilfælde, hvori den med en bestemt opsætsig Hensigt fremtrædende Forsamling er defuldet af en forud lagt Plan, og de Tilfælde, hvor, uden en saadan, Hensigten først giver sig tilkjende i Ord eller Handlinger, efterat Mængden er bleven samlet, faae imidlertid saaledes over i hinanden, at det bliver vanskeligt at skjelne imellem dem ved særlige Bestemmelser for hvert Slags Tilfælde især, og dertil kommer, at af hvor stor Betydning dette Moment, om der er en forud lagt Plan eller ikke, ender, kommer det ved Spørgsmaalet om Opstandens Strafbarhed dog ogsaa væsentlig an paa andre Momenter, der i det enkelte Tilfælde kunne gjøre den ikke forud beregnede Opsætsighed fuldkommen saa strafbar, ja mere strafbar, end den Opsætsighed, der er fremgaaet af en forud lagt Plan. Der maa navnlig sees hen til, hvorvidt den opsætsige Mængde er rykket frem i sin Modstand imod den offentlige Myndighed, og til Modstandens hele Charakter, om der forøves virkelig Vold og da af hvilken Beskaffenhed o. s. v. Idet man derfor, som bemærket, under Et i § 99 har behandlet alle de Tilfælde, hvor en samlet Mængde offentlig ved Ord eller Handlinger har tilkjendegivet den Hensigt i Forening at modsætte sig Dyrigheden, og ved Fastsettelsen af Straffebestemmelserne forsaavidt har taget Hensyn til, at der maa være Leilighed til at tillægge den Omstændighed, om der handles ifølge en forud lagt Plan eller ikke, den tilbørlige Indflydelse ved Straffens Udmaalning i det enkelte Tilfælde, har man væsentlig troet at burde lægge Vægt paa, om der er bleven øvet Vold mod Person eller Guds eller ikke, og i sidste Tilfælde igjen paa, om den forsamlede Mængde har vist sig Dyrighedens Befaling om at gaae fra hinanden overhørig, eller den har efterkommet saadan Opfordring eller dog frivillig er gaaet fra hinanden, ligesom man i alle Tilfælde har meent, at der var Opfordring til at gjøre en væsentlig Forskjel imellem Hovedmændenes og de øvrige Deeltageres Straf. Man har endog troet, at der burde tilfuges de simple Deeltagere fuld Straffrihed for det Tilfælde, at de, forinden nogen Vold mod Person eller Guds er bleven øvet, paa Dyrighedens Opfordring eller af